

Wścieklizna – zachowajmy ostrożność!

CZYM JEST WŚCIEKLIZNA?

- Wścieklizna to wirusowa, zawsze **śmiertelna** choroba zakaźna zwierząt. Jej wystąpienie powoduje Rabies virus (RABV). Atakuje on ośrodkowy układ nerwowy, co powoduje zapalenie mózgu i rdzenia kręgowego. Wścieklizna jest zoonozą (chorobą odzwierzęcą), która jest **niebezpieczna dla człowieka**.

Wyróżnia się 2 postacie choroby: agresywną (szałową) i cichą (porażenną).

Zdiagnozowany w 2012 r. w pow. rzeszowskim przypadek wścieklizny u psa (postać szalowa)

JAK SIĘ MOŻNA ZAKAZIĆ?

- Do zakażenia zwierzęcia dochodzi poprzez jego kontakt z innym chorym zwierzęciem – na przykład poprzez pogryzienie podczas walki, zadrapania połączone z kontaktem ze śliną chorego zwierzęcia. Źródłem zakażenia dla innych zwierząt mogą być wszystkie ssaki, jednak najczęściej są to zwierzęta dzikie (np. lisy, kuny), wałęsające się psy, koty i gryzonie. Ryby, ptaki i gady nie chorują na wściekliznę.

JAKIE SĄ OBJAWY?

- Chore zwierzęta prezentują odmienne od uznanych za zwyczajowe zachowanie. Dzikie zwierzęta, które zazwyczaj są płochliwe i uciekają przed człowiekiem zachowują się wręcz agresywnie, atakują człowieka lub przeciwnie: są łagodne i dają się złapać. **Należy bezwzględnie unikać kontaktu z podejrzanym zwierzęciem i nie dotykać zwłok zwierząt podejrzanych!**
- U chorych zwierząt mogą wystąpić ataki szału, nieposłuszeństwo, agresja, ośpienie. Występują też takie objawy, które widoczne są u ludzi: biegunki lub zaparcia, wymioty, ślinotok, brak apetytu, gorączka, trudności w połknięciu, niedowład żuchwy i mięśni przełyku. Miejsce ugryzienia staje się bardzo swędzące, więc zwierzę nieustannie je wylizuje, czasami gryzie nawet do kości. Zaczyna stukać zębami i zjadać różne, niejadalne przedmioty (np. kamienie). W przypadku postaci cichej nie ma żadnych widocznych objawów. Zgon zwierzęcia następuje po około 2-4 dniach.

CZY JEST MOŻLIWE LECZENIE?

- Chorych zwierząt nie leczy się.
- Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 7 stycznia 2005 r. w sprawie zwalczania wścieklizny (Dz. U. Nr 13, poz. 103) przeprowadza się 15-dniową obserwację zwierzęcia po ekspozycji człowieka, a w przypadku każdego podejrzenia choroby badania pośmiertne mózgu zwierzęcia. Doświadczalnie stwierdzono, że u zwierząt, u których wystąpił wirus w ślinie, żadne nie przeżyło dłużej niż 12 dni.

JAKIE SĄ PROWADZONE DZIAŁANIA?

- Od roku 2002 całe województwo podkarpackie objęte jest doustnym szczepieniem lisów wolno żyjących przeciwko wściekliznie. Dwukrotnie, a w latach 2016-2018 oraz 2021 trzykrotnie w ciągu roku prowadzi się zrzuć szczepionki z samolotów, a dodatkowo w powiatach prowadzi się ręczne wyłożenie szczepionki (wokół osiedli ludzkich, gdzie szczepienie przy użyciu samolotów jest niemożliwe). Dzięki prowadzonej akcji szczepień liczba stwierdzanych przypadków wścieklizny na terenie województwa podkarpackiego sukcesywnie malała (z 422. w roku 2001 do 0. w roku 2019).